

ЯНА ЯЗОВА
МНОГО КЪСНО

chitanka.info

*Летяха враните, а подир тях кат птички
се вдигнаха далече горските листа.
Небето стана жълто в миг, а клоните самички
увиснаха кат скелети във черна пустота.*

*И късно — за любов... и пусто — за усмивки...
тез, що очакваха, умряха от печал.
Заслизаха по урвите, по горските извивки
и вълци, умърлушени във заскрежена кал.*

*И както бързаха надолу към селата,
облече планината дреха — цяла сняг.
С надвиснал, снежен лоб на пътя падна с гръм
скалата —
на пътя, гдето вълците свършиха своя бяг.*

*Дали е време вече печка да запаля,
че моя старец спи, а зъзне той насън?
Или да ида тихичко с ръка да го погаля,
че, може би, свещеникът го чака вече вън...*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.